

717.

Z Březůvek.

Bart. II. 195.

Mírně.

Pod na-ší - ma o-kny li - pi - na a na téj li - pi - ně

li - sti - na; trá-vy na - ža - la, koňo - vi da - la

švár-ná děv-či - na.

1.

Pod našima okny lipina
a na téj lipině listina;
trávy nežala,
koňovi dała
švárná děvčina.

Koníček nechce žrat travěnky,
že je od falešnej panenky;
sedl na koňa
a jel do Brna
mezi vojáky.

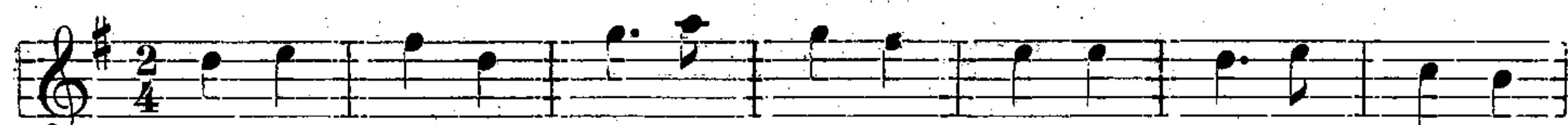
2.

Půjdeme my spolu na jarmak,
budeme si cosi kupovat;
pentle zelené,
modré, červené,
na rozlúčení.

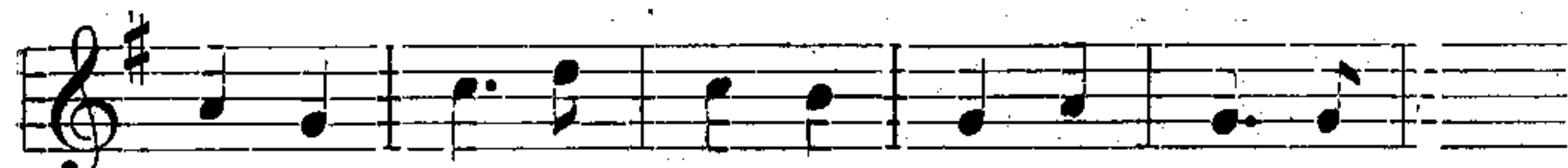
Já se do tech pentlí přistrójm
a tobě, synečku, vypovím,
nechodívaj k nám,
neráda tě mám,
o tě nestójm.

718.

Od Skalice.

Po-vez mi, má mi - lá, po-vez mi do rá - zu, nech můj

koník vraník ne-sto - jí na mrázu.

Povez mi, má milá,
povez mi do rázu,
nech můj koník vraník
nestojí na mrázu.

Žeň sa, šohaj, žeň sa,
keď sa máš ženiti,
prestaň švárným pannám
prekážky robiti.

Na koníčka sednem,
do vojny pojedem,
na tebe, děvčino
švárná, zapomenem.